

[Landbrugsministeren]

det aktuelle overskudsbudget og andre problemer, som vi har i EF.

Vort medlemskab af EF sætter imidlertid, ud over de statsfinansielle begrænsninger, som statsministeren omtalte, begrænsninger for, hvad vi kan yde af støtte til landbruget. Af konkurrencehensyn er vi selv meget interesseret i at forhindre, at andre lande yder konkurrenceforvridende statstilskud til landbrugsproduktionen; tendenser hertil har allerede vist sig.

På grund af vor store eksport vil enhver tendens til protektionisme eller konkurrence på basis af statsmidler skade os langt mere end de andre. Det bedste, regeringen kan gøre for at fastholde landbruget som en væsentlig faktor i dansk økonomi, er derfor selv at overholde vore EF-forpligtelser og arbejde for, at de øvrige medlemslande også gør det.

Regeringen erkender naturligvis, at nogle landmænd har alvorlige indkomstproblemer, og at væksten i produktionen er aftaget. Heldigvis viser undersøgelserne jo også, at der er grupper af landmænd, som, enten fordi de er veletablerede, eller også fordi de har haft ejendommen i nogle år og måske heller ikke har nogen særlig animalsk produktion, klarer sig økonomisk godt. Vore undersøgelser viser også, at der er unge landmænd med en meget stor animalsk produktion, som har fået økonomien stabiliseret så godt, at de klarer sig rimelig godt. Det er altid farligt, når man, som hr. Niels Anker Kofoed her gør det, taler om gennemsnitstal, for de gennemsnitstal, som nævnes her, som jeg har forsøgt at forklare, dækker en meget bred vifte af landmænd, som er vidt forskelligt økonomisk stillet.

De problemer, vi har, skyldes i nogen grad en forringelse af bytteforholdet, men navnlig det meget høje renteniveau.

Bytteforholdet kan vi ikke gøre meget ved. Virkningerne af den høje rente, som vi er nødt til at fastholde af hensyn til kapitalimporten, kan vi i nogen grad afbøde ved hjælp af selektive ordninger.

En væsentlig del af renteproblemet skyldes de meget store investeringer i landbruget i de seneste år. Landbrugsinvesteringerne har i 1977-79 målt i kroner været lige så store eller større end industriinvesteringerne. Landbruget har været oppe på at investere over en tredjedel af bruttofaktoringdommen.

Det betyder, at vi i dag står med et stort, moderne produktionsapparat i landbruget, og det skal vi naturligvis være glade for, men det betyder desværre også, at en del landmænd i dag står med et produktionsapparat, som de har vanskeligt ved at få økonomi i, enten fordi de har likviditetsproblemer, eller fordi de har svært ved at tjene nok til forrentningen af de nye, store anlæg, eller måske oven i købet en kombination af begge dele.

Regeringen er derfor heller ikke i tvivl om, at der må gøres meget for, at disse store, nye investeringer kan udnyttes. Vi har brug for produktionen ikke bare for landmændenes skyld, men sandelig også for samfundets skyld.

Det er også årsagen til, at regeringen har stillet forslag om og har fået gennemført en række foranstaltninger. Der er blevet vedtaget en gældssaneringslov med en garantiramme på 700 mill. kr. og et rentetilskud på 105 mill. kr. Der er vedtaget en rentetilskudslov på 450 mill. kr. over 3 år. Ved de forhandlinger og drøftelser, som har været ført med landbrugsorganisationerne, har regeringen givet tilsagn om at søge garantirammen og rentetilskuddet for gældssaneringsloven forhøjet, hvis det måtte vise sig nødvendigt.

Det foreløbig indkomne antal ansøgninger tyder på, at garantirammen for gældssaneringsloven må udvides med 300-400 mill. kr., og regeringen har erklæret sig parat til at anmode folketinget herom. Det medfører tillige et rentetilskud på 15-20 mill. kr. om året i 3 år.

Endvidere er der meget, der tyder på, at udgiften til rentetilskudsloven heller ikke kan holdes inden for bevillingen på 150 mill. kr. om året i 3 år. Regeringen har i drøftelserne med landbrugsorganisationerne erklæret sig positiv over for at søge yderligere bevillinger også til denne lov. Det drejer sig formentlig om 40-50 mill. kr.

Rammen for kurssikrede udlandslån, de såkaldte K-lån, til landbruget er forhøjet fra 750 mill. kr. i 1980 til 1 mia kr. i 1981. Samtidig er kriterierne for den enkelte landmand lempet betydeligt, alderskriteriet er ophævet, og lånegrænsen for den enkelte låneansøger er hævet fra 350.000 kr. til 700.000 kr.

Realkreditloven er under ændring, således at det tillades kreditforeningerne at udlåne